

عنوان مقاله:

بهره وری انرژی های تجدیدپذیر و یکرادی نوین جهت نیل به معماری پایدار

محل انتشار:

همایش ملی معماری، فرهنگ و مدیریت شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

مریم ستارپور - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد شبستر

آرزو شمشادی وایقان - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد شبستر

شاهرخ محمدی - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شبستر

شهریار شقاقی - مدیر گروه و عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شبستر

خلاصه مقاله:

معماری پایدار که یکی از جریان های مهم معماری معاصر است، عکس العمل منطقی در برابر مسائل و مشکلات عصر صنعت به شمار می رود. با انقلاب صنعتی و پیشرفت های فنی- تکنولوژیکی در عرصه معماری بومی اقصی نقاط دنیا که با توجه به طبیعت پیرامون خود و همساز با اقلیم سربرمی افراشت، به دست فراموشی سپرده شد. معماری مدرن نیز که زاده این تحولات بود، به طور کل بستر شکل گیری معماری را نادیده گرفت. انسان عصر مدرن با شعار "سلطه بر طبیعت" بحرانهای توسعه را بیش از پیش دامن زد. شهرهای ما، تکنولوژی ما و معماری ما این فریب را در ذهن ما ایجاد می کند که در حال کنترل طبیعت هستیم و این درحالی است که خود در کنترل طبیعت و جزیی از آن هستیم. دهه 70 را می توان دهه آگاهی یافتن از بحران های زیست محیطی نامید که عکس العمل هایی را در دنیا ایجاد کرد که معماری پایدار یکی از آنهاست. معماری پایدار حاصل شناخت عمیق نسبت به محیط پیرامون بوده است. در این معماری کیفیت در راستای نیل به یک هدف صورت می گیرد و آن هم آسایش است. نکته مهمی که در این نوع معماری مورد توجه قرار می گیرد، آن است که تمامی عوامل دخیل در آسایش، مرتبط باهم و به صورت یک سیستم واحد در نظر گرفته می شود. از طریق معماری می توان جامعه را از مطلوبیت و ارزش فراوان اقتصادی و زیست محیطی انرژی هایی که به نامهای بی زیان، سبز، آرام و... مشهور شده مطلع کرد. انرژی هایی که از دیدگاه هنرمندان و معماران می توان زیبا نامید. آینده جهان، در انرژی هایی زیبا نهفته است. پس باید زیبایی نهفته در انرژیهای پاک و حیاتبخش را کشف کنیم.

کلمات کلیدی:

انرژیهای تجدیدپذیر، معماری پایدار، محیط زیست، توسعه پایدار، تکنولوژی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/255874>

